

CHƯƠNG 2

Bọn thằng Bill đã có mặt trước cửa nhà Hưng mập, dưới giàn hoa giấy.

Ngõ D dạo này sách sẽ lắm. Mỗi nhà tự ý tráng xi măng nên con ngõ đẹp vô cùng. Bây giờ, những người Phi Luật Tân luộm thuộm, những người Mỹ vô trật tự đã bị chủ nhà Việt Nam chê bỏ. Chỉ còn những người Mỹ tốt, lịch sử mới được thuê nhà tại ngõ D, cư xá Chu Mạnh Trinh. Bill ngồi trên chiếc ghế tập tạ của anh Hưng mập. Jack luôn miệng hỏi "Hưng mập sao chưa về" và Chương còm phải trả lời "Đội tí mày, mày nóng tính như cao bồi Téch-xa ấy". Trừ Bill ngự ở ghế, sáu đứa trẻ ngồi phệt xuống ngõ. Bồn lừa có vẻ khoái mái tóc Jimmy vì tóc thằng nhô Mỹ rậm bù mà vẫn đẹp. Nó loãn quăn, ôm sát lấy nhau chứ không đâm tua tủa như chổi chà. Dzũng Đakao nắm gói đầu lên đầu John. Thằng nhô mắt xanh, môi đỏ này vuốt ve tóc Dzũng Đakao. Jack tựa khuỷu tay vào vai Chương còm:

- Hay kéo tay trước đi!

Dzũng Đakao nhòm đầu dậy:

- Kéo tay trước, chờ Hưng mập về đấm bụng sau.

Jack xăn cánh tay áo ca rô sặc sỡ của nó:

- Ô kê, kéo tay.

Chương còm đứng lên:

- Rồi, kéo tay. Phe tao cừ Dzũng Đakao.

Jack cũng đứng lên:

- Tao kéo với Dzũng.

Bill tự ý rời ghế, Dzũng Đakao cởi phăng áo ra. Nó dang chân, gồng tay phải. Rồi buông thông và bảo Chương còm:

- Cho tụi Mỹ thấy con chuột của tao đi mày.

Chương còm hát đầu:

- Ê, Bill, Jack, John, Jimmy, hãy nhìn cho rõ con chuột của Dzũng Đakao.

Những con mắt xanh mở căng như muốn dán lấy bắp tay Dzũng Đakao. Chương còm bẹo bắp tay Dzũng Đakao một cái thật mạnh. Một cục thịt nổi lên, cử động rồi xẹp liền.

- Đó, con chuột đó.

Jack ngạc nhiên:

- Con chuột ở tay à?

Chương còm cười toe:

- Mỗi cánh tay đều có một con chuột. Tay mày cũng có con chuột. Muốn con chuột của mày nổi lên không?

Jack gật đầu. Chương còm bẹo bấp tay Jack một cái. Con nhà Jack nhăn nhó. Nhưng nó phục lẫn vì cục thịt nổi lên giống hệt cái con chuột... rằm tháng tám! Tức là giống con lợn nặn bằng bột. Jack khoái chí:

- Hay ghê!

Bọn thằng Bill, John, Jimmy đã cởi phăng áo ra, chờ Chương còm bắt con chuột của chúng cựa quậy. Nhưng Bill la trời như bọng. Còn John, Jimmy nhắm chặt mắt nên chúng không thể nhìn thấy con chuột của chúng. Chương còm ngó Jack, cười hề hề:

- Mày thỏ đế quá. Coi tao đây nè...

Chương còm giơ cánh tay trái ngang tâm vai. Nó tự bẹo bấp thịt. Và con chuột nổi lên. Chương còm ngạo nghễ:

- Coi đi, coi đi, chuột của tao hách lắm.

Bill, John, Jimmy nheo mắt phục Chương còm. Jack ưỡn ngực:

- Tao làm được.

Nó bắt chước Chương còm, giơ cánh tay trái. Khốn nỗi cánh tay trái nó vừa bị Chương còm bẹo, Jack không hề biết rằng con chuột chỉ nổi lên có một lần trong khoảng thời gian ngắn. Nó bẹo thật mạnh. Con chuột chả chịu nổi. Jack ngơ ngác:

- Sao tao làm con chuột không lên?

Bồn lừa nói:

- Tại mày dở ẹc. Chúng tao mới đủ sức bắt con chuột nổi lên.

Bồn lừa hát đầu:

- Để tao bắt con chuột cái của mày cựa quậy.

Nó kéo cánh tay phải của Jack. Và bẹo. Con chuột nổi lên. Jack khờ khạo đầu hiểu lần này Bồn lừa bẹo bấp thịt tay phải nó. Bồn lừa xoa tay:

- Đó, nó cựa quậy rồi. Tao đố bọn chúng mày làm được.

Jack bắt Bill, John, Jimmy bẹo cả hai tay nó. Song con chuột không lên. Một giờ nữa nó mới lên. Jack chẳng chịu tỏ ý phục bọn Chương còm ra mặt. Nó là thằng Mỹ nhỏ búng và luôn luôn tưởng Tom Sawyer nhất thế giới, Jack giục:

- Kéo tay!

Dzũng Đakao đã tựa khuỷu tay lên mặt ghế. Mỗi đứa ngồi một bên. Chiếc ghế dài tập tã của anh Hưng mập ở giữa. Bồn lừa, Chương còm đứng bên phía

Dzũng Đakao. Bill, John, Jimmy đứng bên phía Jack. Cuộc tranh tài kéo tay bắt đầu. Kéo tay là nghề của dân Mỹ. Chương còn đã được bố dắt đi coi phim "Ngư Ông Và Biển Cả". Nó thấy có một màn kéo tay thi ở quán rượu lâu cả đêm mà không người nào thua. Hai ly bia bị sát cạnh tay trái hai người. Uống hết ly này, tới ly khác. Hai cánh tay vẫn cân bằng. Thỉnh thoảng, một cánh tay bị gục xuống thì lại được kéo lên ngay. Hai cánh tay cùng mập ú, đầy lông la.

So với cánh tay của Jack thì cánh tay của Dzũng Đakao, con gấu rừng Ban Mê Thuật, nhỏ hơn. Jack tin tưởng mình sẽ thắng cuộc trong giây lát. Đôi mắt xanh màu nước biển của nó ánh lên niềm tin tưởng đó. Jack chưa hiểu những thành tích oanh liệt của Dzũng Đakao. Hạ Quyên Tân Định. Hạ Y Pàm về hai môn chạy và bắn súng. Chiến thắng giặc khi. Jack vẫn nghĩ Tom Sawyer của nó vô địch thế giới. Linh hồn Jack là linh hồn Tom Sawyer. Linh hồn ấy đang nhập vào cánh tay Jack. Chương còn nói:

- Hai đứa cùng ngồi duỗi dài chân, tay trái chống cạnh sườn đẩy nhé!

Đương nhiên, Chương còn làm trọng tài. Hai cánh tay của hai ông nhô đã chập vào nhau thành hình chữ X những cả hai đều chưa dùng sức. Bây giờ mới khởi sự kéo. Chương còn bắn súng môm:

- Pàng. Kéo đi!

Dzũng Đakao nháy Bồn lừa:

- Vết hết sô cô la của tụi nó, chốc nữa ăn cho khoái miệng!

Bồn lừa móc túi liệng cái súng cao su ra:

- Tao cá thằng Dzũng Đakao thắng.

John vát xuống bốn thanh sô cô la:

- Tao cá thằng Jack thắng.

Chương còn ném một gói ô mai Tân Định:

- Dzũng Đakao thắng.

Jimmy ném liền năm gói kẹo cao su:

- Jack thắng.

Hai con gà nòi nhìn nhau mỉm cười. Jack mím môi dùng hết sức lực kéo. Dzũng Đakao giả vờ thả tay rồi ngã về phía Jack. Bill quăng cả hộp kẹo bi trên đồng đồ "cá".

- Jack thắng.

Chương còn ném thêm gói kẹo chuỗi Mỹ Tho:

- Tao bắt.

Dzũng Đakao từ từ kéo tay trở về vị trí cũ. Bồn lừa hỏi Dzũng Đakao bằng tiếng lóng:

- Hiệu lạ lắng thớ lông kha? (Liệu thắng không?)

Dzũng Đakao đáp:

- Hà li lái có lác chí. (Là cái chắc)

Thứ tiếng này làm Bill, John, Jimmy thộn mặt ra. Bồn lừa còn mỗi con quay, đánh nốt:

- Dzũng Đakao thắng.

John móc hết sô cô la:

- Jack thắng.

Cuộc kéo tay thật hào hứng. Bọn nhóc con ngõ D kéo tới xem, cổ võ ầm ỹ.

- Cổ thắng thằng Mỹ con đi!

- Tao muốn Dzũng Đakao kéo gãy xương tay thằng Mỹ!

- Đè cho nó hết cựa quậy!

Dzũng Đakao bỗng trở thành một niềm tin tưởng của những ông oắt đứng làm khán giả. Nhưng Jack không dễ "nhá" như Dzũng Đakao và bọn nhãi tưởng. Nó có sức mạnh dẻo dai của Y Pàm. Mỗi bận cánh tay Dzũng Đakao ngã về phía Jack, Chương còm, Bồn lừa hồi hộp kinh khủng. Bọn nhóc ngõ D mở căng mắt. Trái tim chúng muốn đứng lại. Khi Dzũng Đakao gắng sức kéo tay mình trở về vị trí cũ, bọn nhóc thở phào khoan khoái. Bill, John, Jimmy cầm chắc Dzũng Đakao thua. Vì từ lúc nhập cuộc, Dzũng Đakao chưa hề kéo nổi tay Jack nghiêng về phía mình lần nào. Hai ông nhóc bắt đầu toát mồ hôi trán. Đã ngót nửa tiếng rồi. Hai thằng găng nhau quá, dám đua đến tối lẩm.

Dzũng Đakao nghĩ rằng nên dùng mẹo vặt thì mới hy vọng thắng Jack. Nó nhớ tới thằng Hải ở trại định cư Hưng Đạo năm ngoái. Con nhà Hải định bắn trúng chân Y Pàm cho Y Pàm ngã quỵ và Dzũng Đakao chạy vượt Y Pàm. Song Hải bắn tòi, viên đạn trúng mông Dzũng. Con nhà Dzũng Đakao đau điếng, chạy vọt lên. Thắng cuộc. Nó nhìn Jack, kháy:

- Mệt chưa mà?

Jack nói:

- Tao sắp thắng.

Dzũng Đakao bĩu môi:

- Sức mấy!

Nó giả vờ ngược lên trời:

- Mây xanh ghê.

Jack không đoán được ý định của Dzũng Đakao. Bọn nhãi đứng ngoài cũng vậy.

- Ê, Jack!

- Gì?

- Con chuột của mày đau lắm đâu nhi?

- Hả?

- Vì mày gõ tay mạnh thế, con chuột sẽ bị bẹp tí.

- Con chuột của mày có bẹp không?

- Không. Tao dùng "phép" biến nó chạy xuống chân rồi.

Bọn nhãi lại cổ võ:

- Hạ nó đi, Dzũng Đakao!

Dzũng Đakao mỉm cười:

- Ừa, tao sẽ hạ nó. Hạ nó dễ ợt, ta khoái làm cho nó mệt lữ cò bợ.

Jack lè lưỡi. Bill học được tiếng mới của Chương còm dạy buổi sáng, áp dụng liền:

- Đĩa!

Bỗng Dzũng Đakao hốt hoảng ngược lên trời:

- Ô, trên trời có cái "thụạ bi"!

Jack khờ khạo nhìn lên, Dzũng Đakao dùng hết sức, mím môi ghì cánh tay của Jack. Con nhà Mỹ nhô đang ngỡ ngác vì không nhận ra cái "thụạ bi", quên bém mắt cánh tay mình. Thế là bị Dzũng Đakao ghì rạp tay xuống mặt ghế. Dzũng Đakao hỏi:

- Thấy "thụạ bi" chưa? "Thụạ bi" là mày... bị thua tao đó.

Jack hiểu mình bị mắc mưu Dzũng Đakao, ức hộc xì dậu. Bọn nhô reo hò đắc chí. Chương còm tuyên bố Dzũng Đakao thắng cuộc. Nó phát sô cô la và kẹo ca su cho bọn nhãi. Bill bắt tay Dzũng Đakao:

- "Anh" khỏe hơn Jack.

Jack càu nhàu:

- "Nó" lừa "tôi"!

Chương còm cười khì:

- Ăn nhau ở cái mưu mẹo, mày hiểu chưa? Ngày xưa Ngô Quyền nước tao dùng mưu cắm cọc dưới sông Bạch Đằng, nhử thuyền giặc Trung Hoa vào. Tụi nó ngu vào hoải. Chùng rút nước ra, nước thủy triều xuống, thuyền chúng nó bị cọc đâm thủng, chết đuối hết. Mày phải đọc lịch sử nước tao nghe, Jack!

Jack âm ức. Nó không muốn nói ra. Dzũng Đakao hiểu điều đó. Vừa khi ấy, Hưng mập về. Thùng nước lèo ngổ D híp mắt hỏi:

- Làm gì mà vui dữ vậy?

Chương còm khoe:

- Chúng tao thi kéo tay, chờ mày.

- Chờ tao à?

- Ừ, chờ mày về biểu diễn đấm bụng.

Hung mập lắc đầu:

- Tao vừa ăn cỡ, bụng đầy cơm thịt. Lại mới ăn thêm tô hủ tíu bò viên, để mai đi.

Jack vung tay:

- Không, tao muốn thử ngay. Chương còm bảo bụng mày bọc sắt.

Hung mập vén áo lên. Cái rốn nó sâu như cái giếng nước nhà Chương còm.

- Bọc sắt hay không, mày đấm thử sẽ biết.

Jack nắm trái đấm:

- Tao muốn đấm ngay.

Hung mập liếm mép:

- Đấm ngay tao bẻ bao tử mày sẽ bị còng tay à! Để đêm nay tao "luyện phép" đã.

Chương còm nói:

- Hôm nay mày thua kéo tay rồi, mai hãy đấm bụng. Sáng mai chúng mình gặp nhau ở đây, chúng ta sẽ thi nhiều trò nữa.

Bill "ô kê" rối rít, John và Jimmy về hòa Bill, Jack phải bằng lòng. Bồn lừa dặn:

- Nhớ sáng sớm mai nhé, chúng mày đem theo nhiều kẹo mà đánh cá.

Dzũng Đakao nhặt cái súng cao su, khoắc vào cổ Jack:

- Tao cho mày đây.

Bọn trẻ chia tay nhau, Chương còm trông theo bốn thằng bạn Mỹ ủ rũ, thọc tay vào túi quần jean lăm lăm bước. Tự nhiên, Chương còm buồn buồn.